

התובע:

עמית סגל ת.ז. 046237178

ע"י ב"כ עוה"ד ישגב נקדימון

מרחי ויצמן 2 (מגדל אמות השקעות, ק. 13), תל אביב-יפו

טל. – 03-6833010 ; פקס. – 03-6833011

- נ ג ד -

הנתבע:

יצחק לאור ת.ז. 009814930

ע"י ב"כ עוה"ד רון לוינטל

מרחי יגאל אלון 155, כניסה א' תל אביב-יפו

טל. – 03-5243344 ; פקס. – 03-5243355

כתב הגנה

בהתאם לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984 מוגש בזאת כתב הגנה מטעם הנתבע. הנתבע יהיה מיוצג לעניין דן, על ידי משרד עורכי דין רון לוינטל בתל אביב והמען למשלוח כתבי בי-דין יהיה כמתואר בכותרת.

כל האמור בכתב הגנה זה נטען לחילופין ו/או במצטבר, הכול על פי הקשר הדברים.

כל סעיף בכתב ההגנה שלא אושר במפורש ע"י הנתבע יש לראותו כאילו הוכחש על ידו. בכל מקום שמוכחש סעיף בכתב התביעה, הכוונה היא גם לסעיפי המשנה שלו.

עסקינת בתביעת סרק, שכל תכליתה תקשורתית, שהתובע מעמיד בה פני "נפגע", ומבקש לייצר כותרות על גבו של הנתבע, שהינו סאטיריקן ופוליציסט מהצד השמאלי של המפה. המדובר בפרסום ממ סאטירי, למשך 4 שעות בלבד, ברשת הפייסבוק ולעיני קוראים בודדים.

בתביעה לא מוצג כלל הרקע לדברים, שכן הנתבע התייחס ביצירתו להתבטאות גזענית של התובע, שנאמרה דקות קודם לכן בשידור טלוויזיה בערוץ 12, בתוכנית "פגוש את העיתונות", שם התבטא באופן גזעני כלפי ערביי ישראל ומפלגה שמייצגת אותם, תוך שהוא מגיב בעידוד לפעולת ראש הממשלה באותה עת, לצירוף פעילים יוצאי ותומכי תורת הרב מאיר כהנא, תורה הנחשבת גזענית והשווה בעבר לא פעם לתורת הנאצים (מה שהובא מספר פעמים לבחינת בית המשפט, שאכן מצא קווי דימיון בין תורת כהנא לתורת הנאצים).

יובהר כי לא רק הנתבע הזדעק מהדברים ומצא לנכון להגיב להם בממ סאטירי. גם תנועת בל"ד שהושמצה על ידי התובע בשידור, הגישה נגדו תביעת דיבה ולשון הרע בגין אותה אמירה בדיוק, והתביעה מתנהלת בבית משפט השלום בנצרת (ת.א. 9500-03-19 תנועת בל"ד ואח' נ' סגל) במקביל להליך זה, ובכוונת הנתבע כאן לבקש לאחד את הדיון בתובענות.

זאת ועוד: התביעה שהוגשה מנוסחת בדרך רזה וקצרה, ללא כל רקע והקשר, בתקווה כי בית המשפט יוטעה לחשוב כי לפתע פתאום, ללא סיבה והקשר, מפרסם הנתבע תמונה כנגד התובע.

התביעה מתעלמת מאופיו הסאטירי של הפרסום, מהיות התובע דמות ציבורית המותרת בביקורת (ראה הלכת בית המשפט העליון במקרה דומה, ע"א 02/4534 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ'), מהיחס בפסיקה לתנועה הכהניסטית ולממשיכי דרכו של הרב כהנא (וראה רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר), וביחס הפסיקה לסיווגים פוליטיים כמו בתביעה שבה נדחתה הטענה כי סיווג צד פוליטי כ"פשיסטי" מהווה לשון הרע (ת"א 10-05-42868 אם תרצו - ציונות או לחדול נ' ילין ואח'). התביעה מתעלמת מהיות הנתבע מבקר, ומההגנה לה זוכה חופש הביטוי וזכות המבקר, כפי שגם היא באה לידי ביטוי בפסיקה עניפה.

תחילה יוצגו הצדדים, אשר כתב התביעה לא העמיד באופן הנדרש:

1. הנתבע הוא משורר, סופר, מחזאי, מבקר ספרות, פובליציסט אשר זכה בפרס ראש הממשלה לסופרים עבריים ובפרסים ספרותיים נוספים. הוא חתן פרס ישראל פעמיים.
2. יוער כי הנתבע הוא שם נרדף לניצחון היוצר על הצנזורה, והכוונה לבג"צ לאור המפורסם (על שמו, הכוונה להליך המסומן בג"צ 14/86 לאור נגד המועצה לביקורת סרטים ומחזות, פ"ד מא (1) 421; ד"נ 3/87 המועצה לביקורת סרטים ומחזות נגד לאור, פ"ד מא (2) 162, אשר הינו פריט לימוד חובה בשנה א' משפטים, במסגרת שיעור "משפט חוקתי"). כפי שיוסבר בהמשך, גם במחזה שביקשו אז לפסול, התכתב הנתבע עם זכר השואה ועם רמיזות עכשוויות למסקנות שלא הוסקו מהלך הרוח של אז.
3. הנתבע הינו גם פעיל שמאל רדיקלי מקצה הקשת השמאלית של המפה הפוליטית.
4. עמדה זו שמה אותו בצד המנוגד לתובע (שהוא יליד עפרה אשר בשטחי איו"ש, ובנו של העיתונאי הימני חגי סגל, אשר בשנת 1980 נמנה עם חברי המחתרת היהודית ובעקבות פעילותו הורשע בעבירות של גרימת חבלה חמורה וחברות בארגון טרור וריצה שנתיים מאסר).
5. הנתבע התפרסם במשך השנים בכתיבת שירים וסיפורת נגד היציאה למלחמה, נגד הכיבוש ונגד מדיניות הביטחון הישראלית. על רקע זה סירב לשרת בשטחי איו"ש, ואף ישב בכלא צבאי בגין כך. יצירתו נחשבת אנטי-מימסדית.
6. במסגרת שנות חייו התעמת הנתבע לא פעם עם אנשי הרב כהנא ומפיצי תורתו. נזכיר כי תנועת כ"ך של הרב כהנא, על גלגוליה השונים, הוצאה אל מחוץ לחוק, בשל היותה גזענית וב-1988 נפסלה מהתמודדות בבחירות לכנסת לאחר שנקבע שמטרותיה גזעניות.
7. כהנא, כמו גם ממשיכי דרכו לאחר הירצחו, דוגלים ביחס מפלה כלפי ערבים, על רקע היותם ערבים, ומבקשים לסלקם על בסיס לאומי-אתני גזעי או להצר צעדיהם. דרכם זו יוצרת אסוציאציה ישירה לתורת הנאציזם שדגלה בהצרת צעדי היהודים, סילוקם והשמדתם על רקע היותם יהודים.

מעט על הקשר האישי של הנתבע אל אנשי כהנא בגלגוליהם השונים:

8. הנתבע עצמו הוא אמן המקיים "יחסים" אמנותיים עם תופעת הנאציזם, בהיותו דור שני לשואה. חייו התנהלו בצל הטרגדיה המשפחתית של השואה, כמו רבים מבני הארץ.
 9. ב-1979 השתתף הנתבע בהפגנת שמאל שהתקיימה באוניברסיטת תל אביב נגד הופעת ראש הממשלה דאז מנחם בגין באוניברסיטת תל אביב. גם אנשי כהנא באו להפגין במקום.
 10. בהפגנה זו היכו אנשי כהנא את המשורר לאור (הנתבע) בשרשראות ברזל ועם אגרופנים.
 11. הנתבע הוכה שם מכות רצח בחושך והוצא באמבולנס מהמקום.
 12. למחרת, כשכולו זב דם ומוכה, בדרכו למסדר זיהוי במשטרת רמת גן, עבר דרך בית אביו (יוצא גרמניה שעבר את שואת יהודי גרמניה) אשר ראה אותו ואמר לו משפט בלתי נשכח – "מה שהם עשו לך, זה בדיוק כמו אצל הנאצים ומה שעשו לנו".
 13. לאחר מכן, כתב הנתבע מחרוזות שירים כנגד תנועת כהנא בשל סלידתו מהגזענות בה היא דוגלת.
 14. השופטת הניה שטיין כבר דחתה תביעה שהגיש בשעתו הרב כהנא, בגין אותו מחזור שירים של המשורר הנתבע, "עברית מדבר גם הנאצי כהנא", וזאת בהחלטה על מחיקה על הסף בקדם דיון בשנת 1991. הפרשן המשפטי המוערך, משה נגבי ז"ל, גמר את ההלל על פסיקה זו.
- מצ"ב דיווח על הפסיקה, מסומן כנספח "1".**
15. פסיקה זו של המשורר לאור, הנתבע, בעניין דומה – שימוש אמנותי מטאפורי בהשוואה בין הנאציזם לבין אנשי כהנא (בעוד במקרה שלנו – מי שמעודד או מחריש לנוכח צירופם לקשת הלגיטימית של הפוליטיקה, בד בבד עם הטלת דופי גזעני על מפלגה ערבית), אף מאוזכרת כמראה מקום ואסמכתא בקביעת בית המשפט העליון בפרשת בן גביר (פעיל כהנא חי לשעבר) נגד העיתונאי דנקנר שכינה אותו "נאצי קטן מושתן" (רע"א 10520/03 **בן גביר נ' דנקנר**), פרשה שהסתיימה בפיצוי של שקל בודד, לא לפני שנקבע כי יש קווי דימיון בין תנועת כהנא לבין התנועה הנאצית.
 16. ככלל, הנתבע איתגר את חופש הביטוי הישראלי לא פעם, בהקשר פוליטי ובהשוואה אל תופעת הנאציזם האיומה. בג"צ לאור המוזכר מעלה, בהליך שהגיש הנתבע נגד גוף הצנזורה שביקש לצנזר את המחזה שכתב ובו הוא מזכיר אירוע מתקופת הנאציזם. גם שם התכתב הנתבע עם מושג הנאציזם, היה קיצון בעיני רבים, ובית המשפט הכיר בחופש הביטוי שלו בעניין זה.
 17. המחזה הכיל רכיבים של השוואה בין הכיבוש לנאציזם, וכבוד השופט אהרון ברק (בטרם היה נשיא, כתוארו אז) חתום על החלטה, שבהמשך אושררה על ידי הנשיא דאז שמגר, לאשר את המחזה בניגוד לעמדת הצנזורה.
 18. בעקבות הבג"צ החשוב, ביטל שר הפנים את הצנזורה על מחזות, ובהמשך גם את הצנזורה על הסרטים.

כעת נציג את נסיבות המקרה, שכלל לא הוצגו בכתב התביעה:

19. הכתב עמית סגל, הוא התובע, הופיע בתוכנית "פגוש את העיתונות" בהגשת רינה מצליח במוצאי שבת בשעה 19:30 לערך (או קצת אחר) בערוץ 12, ביום 23/2/19.
- הקטע מהשידור מצ"ב ומסומן כנספח "2".**
20. באולפן התפתח דיון על שילוב אנשי "עוצמה יהודית" (ממשיכי דרכו של הרב כהנא) ברשימת ימין של יוצאי המפד"ל ("הבית היהודי"), תופעה שרבים הסתייגו ממנה בכלי התקשורת ובמערכת הפוליטית.
21. לדעת רבים, והנתבע בתוכס, מדובר בניסיון של ראש הממשלה בנימין נתניהו למנוע איבוד קולות בימין, למען הישרדותו בכל מחיר, תוך מתן לגיטימציה לאנשים הנחשבים קיצוניים בקשת הפוליטית.
22. התובע אמר בשידור כי "כל מי שתוקפים את הברית עם עוצמה יהודית, איך הם לא זוכרים שבל"ד הוא אירגון טרור במימון מפלגות" (בינתיים הגישה מפלגת בל"ד תביעת לשון הרע נגד סגל בגין אמירה זו כאמור בפתחה של תביעה זו).
23. לא רק אנשי בל"ד עצמם התרעמו. עד כדי כך קמה תרעומת שאפילו אירגון היהודים של ארצות הברית, הלובי הגדול ביותר, אייפאק, הסתייג מהדברים.
24. ליד סגל ישב הפרשן הפוליטי הבכיר רב השנים של ידיעות אחרונות, נחום ברנע, שגם הוא נדהם מתגובתו של עמית סגל לדברים.
25. נאמר לו בשידור מפי מצליח וברנע כי בגי"צ אישר את המפלגה, והוא זלזל בתגובה זו, ומנה כטרוריסטים את חברי המפלגה ריטאס, זועבי ובשארה (הגם ששני האחרונים לא נשפטו או הורשעו בעניין זה).
26. הדבר הקפיץ את הנתבע. להבנתו של הנתבע, המדובר באמירה גזענית, המזכירה תקופות חשוכות מההיסטוריה.
27. בהתחשב בכך שהנתבע הוא אמן, משורר, סאטיריקן, מחזאי, הממוקם עמוק בשמאל הפוליטי, הרי דרך הביטוי שלו בתגובה לדברים היא אומנותית. כתגובה מהירה, בשליפה מהמותן, בלהט הרגע, הנתבע יצר "ממ" היתולי, לקח 4 תמונות של התובע, וכתב בכיתוב "א. היטלר", כדי להביע את מחאתו מהדברים הקשים שנאמרו, המזכירים, לטעמו, דעות גזעניות המתאימות לרוח המפלגה הנאצית, הפוסלת, על בסיס גזעי או קבוצתי, קבוצות שלמות באוכלוסיה.
28. הנתבע עושה שימוש לא פעם באמצעים גראפיים כדי להביע מחאה ברוח זו.
- לדוגמא, הנה עבודה של הנתבע הקשורה בח"כ אביגדור ליברמן, מסומן כנספח "3".**
29. כפי שפורט לעיל, הנתבע אינו היחיד המשווה תמיכה בתנועת כהנא חי, בתורת הרב כהנא, או בממשיכי דרכו, למפלגה הנאצית. קדם לו העיתונאי המנוח אמנון דנקר שהגיע עד בית המשפט העליון בתביעה שהגיש נגדו איתמר בן גביר, שהיה חבר בתנועת הנוער של כך (בטרם הוצאה מהחוק), אשר תבע את האמירה כי המדובר ב"נאצי קטן", והפסיד במספר ערכאות, ולבסוף זכה בשקל בודד, בין היתר מהסיבה שהוא עצמו כינה בכינוי "נאצי" את ח"כ אחמד טיבי.
30. בית המשפט הכיר בכך שבמהלך ויכוח פוליטי בין ניצים קיצוניים, יכול אדם לקרוא לאחר גם בהשוואות לנאצים.

31. יתירה מזאת, בית המשפט גם הכיר בכך שתנועת כהנא וממשיכיו דומה לנאציזם ויש לה מאפיינים דומים. אחת האסמכתאות בפסק הדין (עליו הסתמכו בבית המשפט העליון) הוא פסק הדין הקודם של הנתבע עצמו בעניין זה (נספח 1).
32. זאת ועוד – בית המשפט הכיר בכך שאמירות, בזירה הפוליטית, על פלוני כי הוא "פשיסט", אינן מהוות לשון הרע כי אם מטאפורה, כפי שהצגנו בהקדמת דברינו (ת"א 42868-05-10 **אם תרצו - ציונות או לחדול נ' ילין ואח'**).
33. ונזכיר, בענייננו מדובר בתגובה לכך שהוא מכנה את בל"ד כאירגון טרור, והדבר היווה הסתה גזענית וכן פשיסטית.
34. הנתבע גם זכר כי אביו של התובע פעל במסגרת אירגון טרור (והוא אף הורשע) בגין טרור נגד ערבים. הנתבע לא התייחס להוריו, אך הזדעזע מהאמירה של התובע שייחס לה אלמנטים פשיסטיים. היטלר, כידוע, האמין בפאשיזם, במחיקת קבוצות פוליטיות בנות עדה או דת אחרת ובהתייחסות גורפת לקבוצה באופן כללי תוך הטחת האשמות כלפי כל חברי הקבוצה ביחד.

על זכות האמן להתבטא וזכות המבקר לבקר, נכתבו פסקי דין רבים:

35. בסך הכל המדובר בסאטירה פוליטית, קריקטורה פוליטית, ואיש לא חושב שבאמת עמית סגל הוא א. היטלר. ברור כי המדובר בסאטירה. מדובר בהבעת דעה אומנותית ולא באמירת עובדה.
36. פסקי דין רבים מדברים על כך שדווקא על כך הבעת דעה קיצונית צריך חופש הביטוי להגן (ושוב, נזכיר את **לאור נ' המועצה לביקורת סרטים ומחזות**). ראה כפות תמרים.
37. זאת ועוד, גם כאן, הפרסום דומה לעבודת אמנות אנדי-וורהולית, קולאז', עם כיתוב מתריס ומשעשע-בעיני-אחדים (וראה בהשוואה את נספח 3).
38. לא נכתב משהו עובדתי כלשהו. לא הופיעו שום עובדות על התובע. כך לדוגמא לא נכתב מדוע התובע הוא היטלר. לא נכתב דבר מלבד כיתוב תמונה: א. היטלר, הנחזה אפילו כדי טעות.
39. לא נכתב כי התובע נוהג כמו, דוגל ב, דומה ל, אלא פשוט נכתב א. היטלר בכיתוב תמונה, כאשר ברור כי המדובר בסאטירה.
40. איש לא חושב או טועה לחשוב כי המצולם הוא באמת א. היטלר. איש לא "מתבלבל" ביניהם. דומה דב לפסיקות רבות העוסקות שדחו את הטענה כי אמירות, שהינן קללות רחוב, כמו "משוגע" או "פסיכיי" או "לך לפסיכיאטר" או "דרוש לך אישפוז", מהוות לשון הרע, וזיכו אותם בתואר "זוטי דברים", משום שלדברי (בין היתר, בית המשפט העליון), איש מהשומעים או הקוראים לא מייחס אמת לדברים, אלא רואה בהם בבחינת מטאפורה או דעה (או גידוף).
41. נסכם כי מדובר באמצעי אומנותי להביע התנגדות לרעיון באמצעות הומור, בסאטירה, בתגובה פוליטית יצרית, ככל הנראה שלא בטעם טוב, ששרדה שעות בודדות באוויר.

42. מאחר וזו דרכו של הנתבע, ששימש שנים כמבקר ספרותי ואומנותי ובשנים האחרונות כמבקר פוליטי (פובליציסט), הרי נזכיר את ההגנה הרחבה שניתנה ביום במסגרת ההליך ת.א. 15911/95 **כפות תמרים ואח' נ' אבי אפרתי ואח'.**
43. על פי פסק דין כפות תמרים, הרי על טעם טוב וטעם רע לא נשפטים בבית המשפט. הנתבע הוא מבקר מזה שנים, וכותב ביקורות ספרות, קולנוע, תיאטרון וביקורת פוליטית (עד לאחרונה בעיתון "הארץ"), וקשה לראות כיצד יש "לשפוט" את הביקורת שכתב.

ומי היה אחראי לתפוצה של הפרסום? לא הנתבע כי אם... אביו של התובע:

44. בכל אופן, הממ דנן, נשוא התביעה עלה לרשת בשעה שמונה בערב (קצת אחרי תום השידור שבו דיבר התובע), ולאחר פחות מארבע שעות, כשהנתבע חשב שהממ אינו ראוי מבחינת איכותו, ובדיעבד אינו בטעם טוב, הוא הסיר אותו מיוזמתו קצת לפני 12 בלילה.
45. הכיצד ממ, שהיה באוויר פחות מארבע שעות, שנצפה על ידי בודדים (אם בכלל), הפך למרכזו של כתב תביעה נושא תג מחיר של מעל מאה אלף שקלים?
46. הוא הופץ והונפץ על ידי... לא אחר מאשר אביו של התובע. הגי סגל, בחשבון הטוויטר שלו.

הפצת הפרסום באמצעות אבי התובע, מצ"ב ומסומן כנספח "4".

47. מעיון בנספח 4 ניכר כי הוא עצמו, סגל האב, מיוזמתו, העביר את התמונה בשעה 20:45 באותו ערב לעיניהם של מעל 800 צופים, וזאת בשעה שהנתבע הסיר את הפרסום מאצלו בטרם ראו אותו יותר ממספר בודד של זוגות עיניים, אם בכלל.
48. עיקר הפרסום של הדברים היה דרך עמית סגל התובע או אבא שלו, ואנשי ימין אחרים. הם שהביאו את הדברים לתפוצה רחבה הרבה יותר מהתפוצה המקורית ברשת הפייסבוק והטוויטר. בכך יש לתובע ולאביו אשם תורם של מאה אחוזים. הם המפיצים למעשה של הפרסום והם שהחזיקו אותו בחיים לאחר שנמחק.

הנה התובע עצמו מפרסם ברבים את מה שכתב אודותיו הנתבע ואת עצם הגשת התביעה, מסומן כנספח "5".

49. בהנפצות הרבות של הפוסט (בתפוצה פי 10 או יותר מזו המקורית) הוא מציין כי הנתבע הוא "מבכירי הארץ".
50. התובע עצמו בחר לעשות הון פוליטי מהממ בן 4 השעות, ופרסם פומבית בחשבון הטוויטר שלו כי הגיש תביעה והזכיר שוב שנכתב "א. היטלר" בממ.

הכחשות מפורשות לסעיפי התביעה:

51. מוכחש הכתוב בס' 1, שכן אין מדובר ב"פגיעה קשה", כי אם בפרסום סאטירי אומנותי, שנצפה על ידי בודדים, ועמד באוויר כ-4 שעות בלבד. הפרסום הופץ באופן ציני על ידי אביו של התובע והוא שהביאו לתודעה, וכן פורסם ברבים על ידי התובע עצמו, ושניהם הביאו אותו לתודעת ההמונים במכוון.
52. התובע פעל באופן ציני, תוך ניסיון "לנצל הזדמנות", על חשבון הנתבע.
53. הכתוב בס' 2 מוכחש בחלקו מחוסר ידיעה. יחד עם זאת, התובע מפרט בהרחבה את הפרסום, הפופולאריות והנפיצות של דמותו-שלו, ועל כן מובן לפי דבריו שלו מדוע הוא עצמו ייחשב כדמות ציבורית, אשר ראויה לקבל ביקורת, אשר בחרה לעמוד באור הזרקורים, ואשר אמורה לדעת לספוג התייחסויות סאטיריות.
54. ואכן, תוכניות סאטירה כ"ארץ נהדרת", המשודרת בערוץ בו משדר התובע עצמו, אכן מרבית להציגו באופן סאטירי, להגחיק את דמותו לפרקים, וזאת מסיבת היותו דמות ציבורית ידועה.
55. אשר לכתוב אודות סבו של התובע, הרי אביו של הנתבע ברח מגרמניה בתקופת השואה, לאחר שעבר את מאורעותיה ואחרי ששכל את בני משפחתו. התובע והנתבע ודאי אינם עורכים ביניהם "תחרות" על עומק הקשר לשואה של משפחותיהם. הנתבע, בכל אופן, חי בארץ בצל השואה, כבן דור שני, והדבר ניכר ביצירתו ובעבודותיו כפי שפורט לעיל.
56. הכתוב בס' 3 אינו מוכחש. בכתב ההגנה יש הרחבה הנוגעת לדמותו של הנתבע, מבהירה את היותו סאטיריקן מהצד השמאלי של המפה, ואת היחס רב השנים של יצירתו אל עולם השואה ומושגיו, כמו גם היחס רב השנים והעקבי שלו כנגד גזענות מינית בכלל וכנגד אנשי הרב כהנא על גלגוליהם השונים בפרט.
57. הכתוב בס' 4 ו-5 אינו מוכחש, ואולם הפרסום הועלה קצת אחרי השעה 20:00 והורד סמוך לשעה חצות, וזאת ביוזמת הנתבע עצמו ועל דעתו, ללא קשר לתובע שכלל לא פנה אל הנתבע בפרק זמן קצר זה.
58. הכתוב בס' 6 מוכחש מכל וכל. איש מהקוראים לא סבר כי התובע הוא אדולף היטלר, והפרסום אינו מהווה לשון הרע כי אם פרסום סאטירי-הומוריסטי ציני ועוקצני, הבא להשוות אמירה של התובע שנאמרה דקות קודם לכן, שהינה אמירה גזענית ומכבדת את נציגי הרב כהנא, תוך תקיפת מפלגת שמאל ערבית. התובע, איש תקשורת מוכר, ודאי אינו נפגע וגם תדמיתו לא נפגעת, מהשוואה סאטירית כזו.
59. הכתוב בס' 7 מוכחש, וכמובן שכתובה סאטירית של אמן נגד עיתונאי המוכר בציבוריות הישראלית אינה "עבירה פלילית". אף אין בה את המימד של זדון וכוונה לפגוע המצדיק סיווג פלילי, וזאת עוד בטרם נלקח בחשבון הזמן הקצר שבו הופיע הפרסום ומיעוט הנחשפים אליו מלכתחילה (בטרם הפיצו אותו התובע ואביו ברבים מיוזמתם).
60. הכתוב בס' 8 אינו מוכחש ברובד הכללי ככל שהוא מהווה הסבר לפילוסופיה משפטית כללית אך יישומו במקרה דכאן מוכחש. אין כל צורך "לעודד את רוחו" של התובע, לא נגרם לו נזק שצריך "לתקן", לא צריך "למרק" את שמו כנובע מאותו ממ סאטירי, ובוודאי שלא צריך "להביע סלידה" מהתנהגותו של אמן ומיצירתו, אלא אם רוצים לדכא את חופש הביטוי האומנותי בארץ.

61. במיוחד אירוני הדבר לאור העובדה כי חופש הביטוי בארץ זכה לחיזוק של בג"צ בעתירה של הנתבע עצמו בעבר, שגם היא עסקה בהתייחסות צינית לשואה, ובזכות אותה עתירה, בה זכה הנתבע, בוטל מוסד הצנזורה על מחזות וסרטים בארץ.
62. הכתוב בס' 9 הוא גוזמא מכוונת כדי "לעבות" את התביעה כאילו הייתה "השפלה" ו"עוגמת נפש" לתובע, בשעה שהמדובר בתביעה צינית, ובניסיון לפגוע בנתבע ותו לא.
63. הכתוב בס' 10 משולל יסוד. הפרסום עמד באוויר כארבע שעות בלבד, והוסר ביוזמת הנתבע ועל דעתו ללא כל פנייה מצד אחר, ולא "הופץ לאלפי חברים". ארבע שעות אינן "זמן מהותי" כלל כי אם הרף עין במונחי הרשת החברתית. ההפצה המאסיבית של הפרסום נעשתה על ידי התובע ואביו, ואכן אין זה סביר כי מי שנפגע מפרסום, מפיץ אותו ביוזמתו כדי שרבים ייחשפו אליו.
64. משולל כל יסוד הכתוב בס' 11 שכן הנתבע לא פרסם דבר "במטרה לפגוע" כי אם התעורר בלהט הרגע, בעקבות דבריו של התובע בשידור חי בטלוויזיה שנדמו בעיניו כגזעניים ומדירים במכוון אוכלוסיה שלמה בציבור רק על בסיס גזעי, לכתוב התייחסות סאטירית, אותה מחק כעבור זמן קצר.
65. מעבר לזאת, אין אנו מכחישים את טענות הסמכות המקומית והעניינית.

סוף דבר:

66. הנתבע נהנה מהגנות ס' 15 לחוק, כמו גם הגנת "זוטי דברים" (עניין של מה בכך, לפי ס' 4 לפקודת הנזיקין), ופעל בעדנא דריתחא. כמו גם טוענים אנו כי ישנו אשם תורם של מאה אחוז בהפצת הדברים בידי התובע ואביו.
67. כמו כן, כבר בשלב ראשוני, לאחר הפרסום המאסיבי (שנעשה בידי התובע), התנצל הנתבע על הפרסום בפני התובע באופן פומבי.
- מצ"ב ומסומן כנספח "6".**
68. כמה נתפלפל על בדיחה גראפית לא מוצלחת ששרדה ברשת פחות מ-4 שעות, אין לדעת.
69. עד כמה יעמיד התובע פני "נפגע" כדי לנסות ולהעצים ולהאדיר עניין זה, נגלה בהמשך.
70. המדובר במשורר, סופר, מחזאי ומבקר בן גילה של המדינה, אשר נגרר זה מכבר לבתי המשפט בארץ בגלל עמידתו על עמדותיו ודעותיו כנגד גזענות, כהניזם וממשיכי דרכו של כהנא, ובשל השוואות בין גילויי גזענות המזכירים לו את אימי השואה, מהם סבל.
71. גם בעשור השמיני לחייו, נכונה לו עוד הרפתקה משפטית כזו. הוא התקומם כנגד אמירה קשה של התובע (בגינה נתבע על ידי תנועת בל"ד) והגיב בדרך היחידה שהוא יודע – לא באמצעות הון כספי (שאין לו), לא באמצעות הון פוליטי (שאין לו), לא באמצעות כוח פיזי (שאין לו), אלא באמצעות אמנות, סאטירה, ביקורת, גראפיקה.
72. ייתכן והזמנים השתנו, ומה שהתאים לשופט ברק ולשמגר מכאן, ולשופטת הניה שטיין משם, אינו עומד עוד ברוח ימים אלה. ייתכן וחופש הביטוי נמצא במצוקה ובתי המשפט מצרים אותו. יש לקוות שלא. על כך ייסוב הדיון כאן (ונקווה לאחדו עם הדיון בתביעה של בל"ד נגד התובע באותו עניין, אף נמתין להתנצלותו שם כדי להביאה כאן).

73. אין לגרור את הנתבע לדיון על ממ בן 4 שעות בו הביע אומנותית וביקורתית, באופן סאטירי, את תגובתו לאמירתו הקשה של התובע. יש לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאותיה. ברור מעיון בנספחים 4 ו-5 שלא "פגיעה עמוקה" יש כאן, אלא "סיבוב" על גבו של הנתבע ופרסום עצמי (כחלק ממאבקו ברשת שוקן ובעליה, ועל כן למרות שהנתבע יצא לפנסיה לפני כשנה, אז שימש במדור הספרות ולפרקים במדור הדעות ואינו כותב עוד, הוא משרבב בנספח 5 את השורה "עד לאחרונה בכיר ב'הארץ'").

74. אין "פגיעה עמוקה" בתובע. ייתכן ותהא פגיעה עמוקה ורגרסיה קשה בחופש הביטוי.

ב"ב הנתבע,

רון לוינטל, עו"ד

מ.ר 41652

תוכן הנספחים (עמוד 1 מתוך 1)

עמוד	שם המסמך
12	נספח 1: (עמודים 12 עד 12)
14	נספח 2: (עמודים 14 עד 14)
16	נספח 3: (עמודים 16 עד 16)
18	נספח 4: (עמודים 18 עד 20)
22	נספח 5: (עמודים 22 עד 24)
26	נספח 6: (עמודים 26 עד 31)

נספח 1 :

נספח 1

(עמודים 12 עד 12)

ביהמ"ש דחה תביעת כהנא נגד משורר שקרא לו נאצי

עות אביאל

השופטת קבעה שהכינוי "נאצי", בו כונה כהנא בשירו של יצחק לאור, לא חל רק על מי שקורא להשמדת העם היהודי, אלא גם קבוצות אוכלוסין אחרות

מכונה יהודי במדינת ישראל כשם "נאצי", אין הכוונה ליחס לו מטרות או אידיאולוגיה של השמדת העם הדי תודי רווקא, אלא הכוונה ליחס לו מאפיינים גזעניים, ליבוי יצרים על יסוד לאומי-אתני, וכוונה להשמדה התייחסותם לאותה קבוצה. הכוונה היא כי השקפתו של אותו אדם אינה נסה באפשרות של השמדה קבוצתית בני אנוש, אך ורק משום השתייכותם לאותה קבוצה, אשר אותו אדם ברעה כי טוב יהיה להשמירה.

השופטת מציינת, כי בכתב התביעה תבע כהנא את הודותו המוחלטות עם תנועת "כך", וכי את "המיונה המחרידה" של התנועה לנאציזם כבר קבע בית-המשפט העליון, מכוחו שהתביעה אינה רואה הברל בין דמי וזו מחריד לבין זהות, הרי השאלה אם כהנא רק דומה או שגא זהה

בית-המשפט השלום בתל-אביב דחה אתמול על הסף את תביעת הדין בה שהגיש בזמנו מאיר כהנא נגד המשורר יצחק לאור והרבענו "סימן קריאה". כהנא טען על כל שלאור כינה אותו באחד משיריו "נאצי כהנא".

השופטת דחתה את טענת התביעה, לפיה הכינוי נאצי מכון רק נגד מי שקורא להשמדת העם היהודי. היא קבעה שבכינוי "נאצי" יכולים הנבנים להסתמך על "המיון המחרידה" שמצא בית-המשפט העליון בין כהנא לבין הנאציזם.

כהנא, אותו ייצגה בבית-המשפט אלמנתו, האשים את הנבנים – המשורר, עורכי הדין, אביגד סימט תל-אביב והוצאת הקיבוץ הכי אחר – בהוצאת לשון הרע, וטען

אלא שלא בעית ההברל בין פסיקת בית-המשפט העליון לבין השיר היא שהטרידה את התביעה. התביעה התמקדה בטענה, שכהנא אינו נאצי משום שלא קרא להשמדת העם היהודי, ואת הטענה הזו לא קיבלה השופטת. "לטענה זו איננו יכולה להסכים. לפי השקפתי, על-פי תפיסתו של האדם הסביר, כאשר

בית-המשפט העליון לא ויהא זהות מלאה בין "כך" לבין הנאציזם, אלא ציין כי מטרותיה ומעשיה "דומים להחריד לגרועות שבדוגמאות בהן התנסה העם היהודי". השיר, לעומת זאת, מזהה וזהה נמורה את כהנא עם הנאציזם, ולפיכך יש אולי לאפשר לתביעה להוכיח שכהנא רק דומה לנאציזם ולא זהה להם.

חדשות משפטיות

נאציזם נאכי

חשיבות עקרונית גדולה לפסק הדין

אישור לכך שהסיונות הקטלנית בין לאומנות לגזענות יכולה להישנות גם בישראל

להחלטת השופטת תנה שתינו נורעת חשיבות עקרונית רבה, לא רק במישור המשפטי-פורמלי, אלא גם – ובעיקר – במישור הערכי והחברתי. מפקידיה עולה במידות, בו בעוד שהשאלה יהודי אירופה הייתה אמנם אירוע "חריד" וחריפנות, שאין להשוותו לשום אירוע אחר, הרי הרעיונות הנאציזם – המיונה הקטלנית בין לאומנות לגזענות – יכולים להישנות ולהיפיע בכל מקום ומקום, ולמרבית הצער גם החרדים בישראל אינם חסונים מפניהם. כשחורדי, או קבוצת יחידים, מסרבים לרעיונות כאלה, יש זכות ואף חובה להודיעם כנאציזם.

אין ספק, שהשופטת אכן צודקת בהחלטתה כי רעיונותיו של כהנא אינם מחרדים את החברה הישראלית. היא וזהות רחוקה מלב מיכאל איתן בתל-אביב, שהצביע בטענתו על הרעיון המולט בין חוקי הענין הנאציזם לבין החוקה האנטי-ציונית. שיום כהנא, הפעשה, שירו של יצחק לאור גם לא יודים רבים לעומת מה שכבר נאמר בצורה מפורשת למדי בתקדימי בית-המשפט העליון. השופט משה ביאסטר – גיבול שואה וקדי תביעה טרמי במשפט אייכמן – הגריר את רעיונות "כך" כי שטנה גזענית, וציון שהם מעלים "גלילים צורמים מה העבר הלא רחוק". השופט כהנא אלק קבע שטמרת כהנא ותנועתו היא להעתיק למדינת "רעיונות פתוחים בהם המקולקלות שבאמנות העולם".

אגב, ההחלטה מאתמול עשויה לסייע במסילת תנועת "כך", אם תנכח לטוב ולהתמודד במחירות לכנסת. אם תגדיר התנגדה החדשה על הבטוח ברעיונותיו של כהנא, עשויה פסק-הדין לחזק את הטענה כי זהו ריטימה המסיפה לזוועט ונוללת את אופיה הדמוקרטי של המדינה, ולמו אסור לר להתמודד במחירות.

מכיוון שהתביעה אינה רואה הברל בין דמיון מחריד לבין זהות, הרי השאלה אם כהנא רק דומה או שגא זהה לנאציזם, אינה עומדת על הכדק

לנאציזם, אינה עומדת על הכדק. "לאור השקפתי, כי בכינוי זה לא מיוחסת לרב כהנא הכוונה להשמדת העם היהודי רווקא, ומאחר שאין הדי ביעה קובלת כנגד ייחוס כוונות של השמדת עם או אוכלוסין אחרים אשר אינם יהודים לרב כהנא במסגרת הכינוי "נאצי", הרי שתנבועים יכרי לים לחסות כצל הגנה של 'אמת דיברתי', המוכחת מבדיעות בית-הדין שפט העליון.

השופטת חיובה את אלמנתו של כהנא בתשלום הוצאות המשפט, בסך 7,500 שקל, ללאור ולסימן קריאה, פלוס ריבית הפרשי הצמדה.

"כשיהודי במדינת ישראל מכונה בשם 'נאצי', אין הכוונה ליחס לו מטרות או אידיאולוגיה של השמדת העם היהודי רווקא"

שחפכו אותו למטרות לשנאה ולכוח. הוצאת הדין, לטענת התביעה הדי רכזית, שהוגשה באמצעות עורך דוד היימוביץ, היא שהכינוי נאצי בתאר את מי שקורא להשמדת העם היהודי, עורך אביגדור פלדמן, שייצג את לאור ואת סימן קריאה, טען שלגי תבעים עומדת טענת "אמת דיברתי", מאחר שהקריבנה בין תנועת "כך" וכהנא לבין הנאציזם נקבעה לפרות בשני פסקי-דין של בית-המשפט העליון.

השופטת, הגיה שתינו, הסבירה כי בתחילת הדין סברה רווקא שאין להחות את התביעה על הסף, שכן

נספח 2 :

נספח 2

(עמודים 14 עד 14)

https://www.mako.co.il/news-channel2/Meet-the-Press-q1_2019/Article-745c9f75dab1961004.htm?sCh=5fc06603e7478110&pId=25483675

נספח 3 :

נספח 3

(עמודים 16 עד 16)

נספח 4 :

נספח 4

(עמודים 18 עד 20)

הירשם

כניסה

חגי סגל

@haggai_segal

חוששני שרשת שוקן ובוגריה לא בדיוק מחבבים אותנו

Yitzhak Laor

17 mins · 🧑🏻

מלמעלה א. היטלר; למטה מימין לשמאל: א. היטלר, א. היטלר, א. היטלר

הפק את המרב מטוויטר

טוויטר הוא המקום הטוב ביותר לעקוב ולדבר על הדברים שהכי מעניינים אותך.

הורד את היישום

לא עכשיו

הירשם

כניסה

מלמעלה א. היטלר; למטה מימין לשמאל: א. היטלר, א. היטלר

10

6

73

mobile.twitter.com

Share

חיפוש בטוויטר

הירשם

כניסה

10

6

73

2019 בפבר' 23 · 8:45 אחה"צ · [Twitter for iPhone](#)

27 ציורים מחדש 814 סימונים כאהוב

קירייתי בגלות @Oferjak193 · 23 בפבר'

משיב ל-@haggai_segal

מעניין אם גם הפעם @AmosSchocken1 יגיד שיש הסתה רק בימין ושאצלו בעיתון כולם צדיקים,

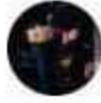

נספח 5 :

נספח 5

(עמודים 22 עד 24)

עמית סגל

@amit_segal

Following

הגשתי הבוקר לביהמ"ש השלום בהרצליה
תביעת לשון הרע על סך 140,059 ש"ח נגד
בכיר "הארץ" עד לאחרונה, יצחק לאור, שכינה
אותי שלשום בפייסבוק "א. היטלר".

הגיע הזמן לשים קץ אחת ולתמיד לתופעה בזויה
שהפכה לשיגרה. כאן לא ישוו יותר יהודים
לנאצים.

מי שישווה - ישלם, והרבה.

Translate Tweet

- 22 -

Thread

Amit Segal עמית סגל

@amit_segal

את התביעה כתב וינהל עו"ד ד"ר
ישגב נקדימון.

[Translate Tweet](#)1:56 PM · 25 Feb 19 · [Twitter for iPhone](#)7 Retweets **932** Likes**Elad K Zamir** @eladkzamir · 1d

Replying to @amit_segal

כל הכבוד עמית

16

סנונית (סנון) @snunnitg · 1d

Replying to @amit_segal

Tweet your reply

Tweet

Amit Segal עמית סגל

@amit_segal

כל דג שמכבד את עצמו יסרב להיעטף
בעיתון "הארץ"

[Translate Tweet](#)9:04 PM · 26 Feb 19 · [Twitter for iPhone](#)

1 Retweet 62 Likes

Afif Abu Much عفيف أبو مخ @Afi... · 1m Replying to [@amit_segal](#)

ובמקור ראשון?

dror Schindler @schdror · 57s Replying to [@amit_segal](#)

נו בטח , עד שכבר יש משהו יותר מסריח

Tweet your reply

נספח 6 :

נספח 6

(עמודים 26 עד 31)

יצחק לאור כתב בפייסבוק נגד עמית סגל: "בתמונה: א. היטלר"

כתב החדשות 12 עמית סגל הפך למושא מתקפה מפתיעה מהמשורר והפובליציסט יצחק לאור, שפרסם את תמונתו של סגל בחשבון הפייסבוק הפרטי שלו, וכינה אותו "א. היטלר". בתגובה לפניית mako תרבות, לאור התנצל על "התעלול הלא מוצלח"

איתמר רונאל | mako | פורסם 11:42 24/02/19

צילום: חדשות 2

mako feed

כל מה שמעניין

ברשתות החברתיות ובקבוצות הוואטסאפ הסתובב הבוקר צילום מסך הנוגע לכתב החדשות 12, עמית סגל. המשורר והפובליציסט יצחק לאור פרסם בעמוד הפייסבוק שלו ארבע תמונות של עמית סגל, עם הכיתוב: "מלמעלה א. היטלר; למטה, מימין לשמאל: א. היטלר, א. היטלר, א. היטלר". הפוסט שפורסם בעמוד הפייסבוק הפרטי של לאור לחבריו בלבד, הוסר לאחר כמה שעות, אך צילום המסך עשה דרכו מאז והגיע לתפוצה רחבה.

Yitzhak Laor
17 mins · 🌐

מלמעלה א. היטלר; למטה מימין לשמאל: א. היטלר, א. היטלר

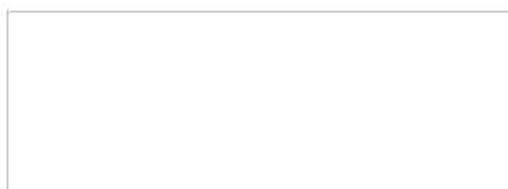
10 💬 6 ↺ 73 ❤️ ⬆️

לאור, פובליציסט מהצד השמאלי של המפה הפוליטית, התייחס לפרסום הפוסט בתגובה לפניית mako תרבות, וטען כי מדובר בתגובה הומוריסטית למה שהוא מכנה הסתה נגד המיעוט הלאומי הערבי בישראל, והתנצל על הבדיחה הלא מוצלחת כדבריו: "לכמה שעות התנוססה תגובה שלי, הומוריסטית, לא כל כך מוצלחת, ככל הנראה, על חוצפתו של בעל הכוח, ע. סגל, להשתמש בכוחו, כדי להסית נגד מיעוט לאומי בעזרת שורה של שקרים. חייכתי לראות אם חדשות 12 יתנצלו על האלימות של סגל ולצערי הרב נראה שמותר להם הכל, כשמדובר בערבים. הבדיחה, כאמור, לא עבדה. יכולתי לכתוב: אין קשר בין הפרשן לפרשנות. יכולתי להגיד יותר שנון. צר לי על התעלול הלא מוצלח". עמית סגל לא מסר תגובה בנושא.

מה עושים לעילוי נשמת?

Jerusalem Yarmulka היית באתר שלנו? <

עכשיו בmako הפופולרים

כך גילתה האישה מהשרון כי בעלה בוגד בה עם גבר אסתר וגדעון היו נשואים באושר, ואז הכל השתנה

אנה ארונוב ואייל אלגבי התחתנו בטקס סודי השניים נסעו עד לצפון כאילו להינשא זה לזו

פרק 20 - האישה המסתורית (10.6.19) התמונה שסיבכה את הכל

אלונה סער מדברת על הזוגיות עם אמיר חורי ואיך הגיב אביו, גדעון סער, למתקפות נגדה?

עוד

שיתופי פעולה

תכניות קשת

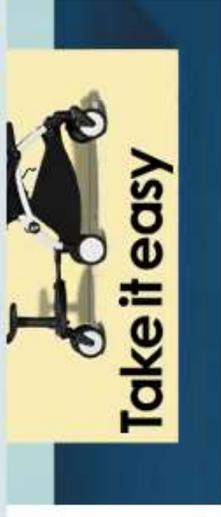
בחירות 2019

אוכל

מakoTV

סלנס

החדשות

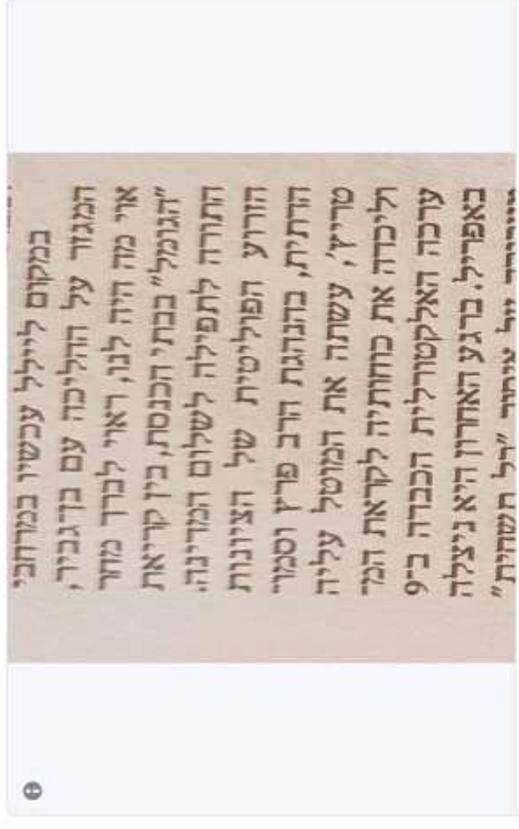
צחק לאור | צילום: facebook

ביום חמישי נקלע סגל לסערה נוספת ברשתות החברתיות. כשהכתב המדיני של חדשות 13, ברק רביד, כינה את אביו של סגל, "חגי סגל, הטוריסט שהפך לעורך עיתון", בפוסט שהתייחס לתמיכתו באיחוד בין "הבית היהודי" ו"עוצמה יהודית". יש לציין כי חגי סגל הורשע בעבר בחברות בארגון טרור ובגרירת חבלה חמורה, והפך בהמשך לעורך העיתון "מקור ראשון".

ספרו לוי עוד

המכונה לעיצוב ואדיכילות

Barak Ravid @BarakRavid

זה שחגי סגל, הטוריסט, - 28 - לעורך עיתון, כבר שבועיים מנהל

המסמך מתמללזעזע לזעזוע בביטחונם ובחברת העושה עבודה לברכה "בטחתי"

זה שחגי סגל, הטרוריסט שהפך לעורך עיתון, כבר שבועיים מנהל קמפיין נורמליזציה למען הכהניסטים וכותב היום שצריך לברך "הגומל" על הברית בין המפד"ל לבין בן-גביר זה לא באמת מפתיע. אבל מדהים לראות כמה אנשים נורמטיביים בציונות הדתית הופכים לנדיה קומנצ'י כדי להצדיק גם כן את המהלך הזה. עצוב

690 ❤️ 10:26 - 22 בפבר 2019

226 אנשים מדברים על זה

מה עושים לעילוי נשמת?

Jerusalem Yarmulka היית באתר שלנו? <

סגל התייחס אמש לציוצים של רביד, וכינה אותו "תועמלן מערוץ מתחרה" אשר "ציץ מתקפה פראית על אבא שלי אותו הוא מכנה 'טרוריסט שהפך לעורך עיתון'". סגל פרסם צילום מסך של ציוץ בו איחל רביד רפואה שלמה לסאיב עריקאת, וטען כי "כמה מחבריו הטובים" מימנו טרור ועודדו רצח יהודים. בציוץ אחר, סגל פרסם איחולי ניחומים שפרסם רביד בטוויטר

בעקבות מות אמו של שר החוץ האיראני מוחמד זריף.

נובמבר 2010 כתב עריקאת מכתב אבח למתכנן רצח השר רחבעם זאבי.¹⁰

דצמבר 2015 ערך ביקור ניחום אבלים וצל משפחתו של מחבל שביצע פיגוע יר גד כוחות צה"ל והשתייך למודיעין הכלל הפלסטיני, הוא היה בכך הדמות הבכירה ביותר ברשות הפלסטינית שנקט מחווה כזו כלפי מחבל במהלך גל הטרור.^[1]

בהצלחה סאיב. רפואה שלמה

Palestine PLO-NAD @nadplo
Our prayers are with Dr. Saeb Erekat as he undergoes a lung transplant operation in a US hospital
english.wafa.ps/page.aspx?id=i...

Twitter for Android · 12.10.2017 · אחי · 10:58

61 סימונים כאהוב 10 ציוצים מחדש

עמית סגל Amit Segal

 עמית סגל Amit Segal
@amit_segal

ראיתי שתועמלן מערוץ מתחרה לא הצליח להתווכח עם טיעונים, אז צייץ מתקפה פראית על אבא שלי אותו הוא מכנה "טרוריסט שהפך לעורך עיתון". ובכן, כמה מחבריו הטובים של אותו תועמלן מימנו טרור ועודדו רצח יהודים אך לפני שנים ספורות, אך ניכר שזה פחות אכפת לתועמלן:

2019 בפבר 23 - 23:29 2,452

< 566 אנשים מדברים על זה

My condolences to @JZarif on the passing away of your mother. May god rest her soul

תרגום מאנגלית

2:40 PM · 28' 13 דצמ'

11 ציוצים מחדש 12 סימונים כאהוב

 עמית סגל Amit Segal
@amit_segal

עוד

שיתופי פעולה

תכניות קשת

בחירות 2019

אוכל

מakoTV

סלנס

החדשות

עמית סגל Amit Segal
@amit_segal

בתגובה ל- amit_segal@

בתמונה: תועמלן שנפשו הטהורה נקעה ממאמר דעה בעמוד הראשון בעיתון עברי, אך משגר ברכות לבכיר איראני שמצהיר על רצונו בהשמדת ישראל.

2019 בפבר - 23:37 1,658

245 אנשים מדברים על זה

מכור, בשנת 1980 השתתף חגי סגל במלכוד מכונתו של ראש עיריית רמאללה, כרים ח'אלף, ובלדת המוסך של ראש עיריית אל-בירה, איברההים טאויל, כחלק ממה שמכונה "המחתרת היהודית". מטעני הנפץ גרמו לקטיעת רגלו של ח'אלף, ולעיוורונו של חבלן מג"ב, סלימאן חירבאוי, שנשלח לנטרל את המטען. סגל נתפס בשנת 1984 עם שאר חברי המחתרת והורשע בעברות של גרימת חבלה חמורה, החזקת נשק וחברות בארגון טרור. הוא נידון לחמש שנות מאסר, מהן שלוש בפועל ומתוכן ריצה שנתיים. סגל היה שדרן וראש מערכת החדשות בערוץ שבע, עורך הירחון "נקודה", ובעל טור בעיתונים "חדשות", "מעריב", "דיעות אחרונות" ו-"מקור ראשון". בשנת 2014 הוא מונה לעורך "מקור ראשון".

מה דעתך?

- מדכא 37
- מעצבן 179
- מעניין 42
- קורע 13
- מגניב 50

Smartfeed

עוד כתבות שיעניינו אותך

